

и напустнѣ учителствуванieto, защото бѣше вече доста стара.

Лани на на първий Януарий 1894 год., се поминѣ въ София.

Вѣчна ѝ Паметъ!

Драги читатели, Баба Недѣля умрѣ, ала никогашъ нѣма да ѝ забравимъ! Нѣма да ѝ забравимъ, защото, макаръ и да била отъ бѣдни родители, макаръ и да нѣмало по онова врѣме добри училища, тя съ трудъ можила да се изучи. А послѣ като останѣла вдовица, съ петъ дребни дѣчица, тя не се оплашила отъ бѣдността, а останѣла учителка; та не само прѣхранила и изучила своитѣ дѣчица, а изучила още много, много дѣца, които вѣчно ще ѝ благославятъ.

О, нѣма да забрава азъ

Тазъ почтена жена!

Вѣнци, вѣнци ще ѝ плетѣ,

Доръ живъ съмъ на свѣта!

Момченца и момиченца,

Трудѣте се и вий —

Трудътъ на мѣнотийтъ

Юнашкий ще надвий.

Учете се, трудѣте се,

Ще дойде единъ день,

Въвъ който тежкия вашъ трудъ

Ще бѣде награденъ.

И вамъ ще кажѣтъ хората:

„Достойни бѣхѣ тѣ!“

И всѣки, който чуй за васъ,

Вѣнци ще ви плете.